

Ole Pedersen, Fjordvænget 40, 8832 Skals

Skals 2007-12-07

Flugten fra Grønland.

Onsdag den 31. okt. og flere gange senere blev filmen ”Flugten fra Grønland” vist i DR1.

Filmen omhandler unge veluddannede grønlænderes flugt fra et samfund i dyb krise.

Det var en rystende oplevelse at se det lille samfunds sociale armod og høre om alkoholisme, selvmord og seksuelt udnyttelse af børn i en grad, som vi herhjemme ikke kan forestille os. Hvor man før hjemmestyrets indførelse med en vis ret kunne gøre den danske regering og folketing ansvarlig for problemer i Grønland, hviler dette ansvar i dag udelukkende på hjemmestyret, der nu i over 30 år har styret Grønland.

Dokumentarfilmen er bl.a. en chokerende redegørelse for, hvor hjælpeløs den grønlandske skole står, når man skal undervise børn, der overvejende kommer fra hjem med store sociale problemer. Alarmerende var det også at se, hvordan politi og sociale myndigheder kæmper en ulige kamp for at redde mennesker i dette kaos.

Ansvarlige hjemmestyrepolitikere med formanden Lars Emil Johansen i spidsen blev i filmen spurgt om disse forhold, men var ikke i stand til at redegøre for, hvorfor det er gået så galt, og hvorfor der i dag er så store sociale forskelle i det grønlandske samfund.

Påfaldende er det dog at se de store sociale forskelle, der findes i dette samfund. Hvordan nepotismen trives indenfor magteliten, hvor embedsmænd og ”ministre” bliver voldsomt begunstiget med gode stillinger, huskøb og lån i forhold til den jævne befolkning. Faktisk giver det indtryk af, at dette hjemmestyre under Jonathan Motzfeldts og Lars Emil Johansens ledelse i de 30 år har omdannet Grønland til en slags ”bananrepublik”. Som en ung grønlænder udtrykte det: ” Skal jeg sige det stærkt, ligner Grønland i dag Nordkorea eller Cuba”.

Uanset, hvor meget vi øvrige danske statsborgere støtter, at grønlænderne skal have selvstyre, kommer vi ikke uden om, at dette her går for vidt, og at denne dokumentarfilm råber til danske politikere – som jo i den sidste ende har ansvaret for det lille grønlandske samfund – om at gøre sig deres ansvar bevidst og foretage et indgreb, der kan rette op på forholdene. Vi kan simpelthen ikke være bekendt overfor det grønlandske samfund og den øvrige verden, at den danske regering tillader et styre af Grønland, som er præget af korrupsion, magtmisbrug og nepotisme og som har bragt dette samfund ned på niveau med de dårligst kørende lande fra den 3. verden.

Vi vil gerne overfor den øvrige verden stolt fremvise Danmarks behandling af Grønland som et skoleeksempel på, hvordan man kan give et mindretal indenfor rigets grænser udstrakt selvbestemmelse. Dette må naturligvis medføre en vis politisk berøringsangst overfor hjemmestyret og lyst til at sætte kikkerten for ”det blinde øje”. Men hvis denne film går verden rundt, vil der uden tvivl komme protester udefra og Danmark vil blive stillet i et meget dårligt lys med hensyn til vores behandling af inuit-mindretallet.

Kære politikere! I har så travlt med give bud på en lang række områder, der vedrører det danske samfund herhjemme, men jeg har endnu ikke hørt nogen udtale sig om den hårdt tiltrængte hjælp, der råbes på fra det grønlandske samfund, for at de også kan få en menneskeværdig tilværelse. Der er ingen tvivl om, at de gamle grønlandske politikere vil skyde skylden på danskerne, som man altid gjorde før hjemmestyret, og vi ser jo tydeligt, at Lars Emil Johansen her igen forsøger sig med dette modbillede for at dæmpe uroen i det grønlandske samfund. Derfor må der nye politikere til, der tør føre en hårdt tiltrængt realpolitik for at løse problemerne.

I mellemtiden kan vi dog ikke blot sidde med hænderne i skødet og vente på nye generationer af grønlandske politikere. Her er der er ikke brug for visions- og symbolpolitik, men realpolitik!

Hvem har mod til at tage dette emne op?

Venlig hilsen

Ole Pedersen (medl af SF)

